
מועצה אזורית אלונה
ישיבת מועצה
מתאריך 26.2.2019

נוכחים:

אריה שרון

נאוה גלעד

אבי אשכנזי

ליאור בכר

גלעד זרקה

שחף טנדט

אייל כהן

טל כידן

נעדרים

מאיר סיטבון

עירית וייס

משתתפים

כאמל חלבי – מזכיר / גזבר

עו"ד משה אריאל – יועעמ"ש

אדריכל אילן צבי

בשארי רחל – מנהלת מחלקת חינוך

סדר יום:

1. אישור פרוטוקול.
2. הצגת פרויקט מתחם נוער אביאל.
3. הצעה להחלפת תאורה קיימת באלונה לתאורת לד.
4. דיווח בנושא תכנית להסדרת מגורי עובדים זמניים בחקלאות.
5. דיווח בנושא אסדת הגז.
6. בקשה של טל כידן- יוזמה להקמת בי"ס אזורי.

פרוטוקול

אריה שרון : ברוכים הבאים לישיבת המועצה. נתחיל בנושא הראשון. אני רק מזכיר לכם שהישיבה מוקלטת אז צריך לדבר לא האחד עם השני כדי שכל אחד ישמע. גם לדבר באחריות.

סעיף 1- אישור פרוטוקול

אריה שרון : הנושא הראשון על הפרק הוא פרוטוקול של הישיבה הקודמת. חלק שלחו את ההערות אלינו והם יושמו. יש הערות נוספות? הפרוטוקול מאושר.

סעיף 2- הצגת פרויקט מתחם נוער אביאל

אריה שרון : התחלנו אותו כבר במושב הקודם של המועצה. אני קצת אפרט את הצעדים שעשינו כבר לפני שנה. קיבלנו מאביאל שטח אשר נמצא בין מועדון הנוער לבית העם, שטח של כ-שמונה דונם ואנחנו מתכננים להקים שם מתחם נוער שמתחבר לסביבה. אנחנו יכולים לראות כאן, רשומים כל המתקנים שאנחנו מתכננים

להקים כולל סקייט פארק לנוער, ילדים מאוד רוצים אותו. אני אבקש מאילן צבי האדריכל שיסקור את התכנית ולאחר מכן נשמע את ההערות שלכם.

אילן צבי: אני אילן צבי, אדריכל, מתכנן התכנית הזאת. המתחם הזה הוא מתחם שמיועד לפעילות לא פורמלית של נוער וקהילה במגוון של גילאים. אנחנו ניסינו במתחם הזה להכניס כמה שיותר מתקנים ופלטפורמות לפעילויות כדי שבאמת מגוון המשתמשים יהיה מהגיל הצעיר ביותר עד חבר'ה בוגרים בסוף התיכון. מצד ימין זה אזור הצרכנייה, רואים שיש כניסה למתחם. השטח שמגודר באדום בצד ימין זה מתחם שהוא סביב מועדון הנוער הקיים, והוא יהיה מיועד לנוער שהוא יותר באזור חטיבת הביניים. אנחנו נקים שם שלושה צריפים מעץ שלמעשה יהיו חללי פעילות, אפשר לעשות שם פעולות לנוער, יהיה גם אזור של מתקני משחקים וכמובן שיהיה שימוש גם בבניין המועדון הקיים.

בקצה השני אנחנו רואים את החום משמאל למעלה, את האזור של הנוער הבוגר יותר, גם שם אנחנו נותנים שלושה ביתני פעילות מעץ. כל ביתן זה 35 מ"ר, זה מאפשר לקיים פעילות לקבוצת גיל. בלב הפארק, שזה האזור הנוח כי הוא אזור יותר שטוח, מתוכנן סקייט פארק. בהמשך המצגת נראה איך הוא יהיה בנוי. אתם רואים שכתוב גם "אמפי דשא", כלומר איזשהו כינוס קהילתי או כינוס לאירועים. למטה, העיגול שנמצא מתחת לסקייט פארק, זה מתקן משחקים משולב שזה למשל הורים עם ילדים צעירים יכולים להיות שם. עכשיו השטח הוא גבוה למעלה ויורד כלפי בית העם כשהולכים שמאלה, מערבה. אז יש לנו שבילי הליכה שעושים את זה במן צורה כזאת מעגלית שאתה יכול פשוט ללכת ולקבל טיול בצורה נוחה, ותמיד יש בין עיגול לעיגול לחצות את זה ולקצר דרך. כלומר, יש כאן מגוון של דרכים שונות אז ילדים, בימבות, אופניים וכולי.

אריה שרון: מה גודל המתחם?

אילן צבי: שמונה דונם. עכשיו כל האזור שנמצא בין הסקייט פארק לבין בית העם, אתם רואים את בית העם שם למטה? זה אזור שאין עליו שום בינוי ושום מתקנים בגלל שזה האזור שבו מרוכז הטבע בצורה הכי אינטנסיבית. יש שם ברחוב עכשיו רקפות,

טל כידן: באזור הקרוב לבית העם.

- אילן צבי : נכון. אז אנחנו רוצים לשמש אזור של טבע טבעי שהוא יהיה עוד אזור אחד בתוך כל הפארק הזה. ואז אם מסתכלים על התמונה הכללית, אז אנחנו למעשה ממקסמים פה את מגוון הפעילויות עבור הקהילה ועבור הנוער. באמת כל מה שתיארתי יוכל להתקיים כאן.
- אייל כהן : למה מבנה עץ דווקא?
- אילן צבי : חשבנו להתאים את עצמנו באופי לסביבה של הטבע ואז לעשות בקתות.
- אייל כהן : מבנה עץ דורש תחזוקה רבה. לצבוע אותו, לתחזק אותו.
- דובר : זה לא בהכרח אבל זה גם מה שקק"ל מספקים.
- אייל כהן : הם מספקים את זה?
- אריה שרון : לא בטוח שהם יספקו, אנחנו מילאנו קול קורא שנמצא בתהליך בחינה ואנחנו מקווים שהוא יאושר. מבני עץ משתלבים יותר עם הטבע.
- אייל כהן : כן אבל זו תחזוקה לאורך שנים. זה המון כסף.
- ליאור בכר : אנחנו מחויבים לעץ ברגע שעשינו תכנית או שאנחנו מחויבים למבנה בגודל של 30 מטר ואחר כך בהצעות מחיר אנחנו,
- אילן צבי : אנחנו הגדרנו פה שטח ועשינו העמדה, ואפשר לתת שיקול נוסף. האינטואיציה הראשונה שלנו היה לתת משהו כזה שמשתלב. היום אתה יודע, מן סלוטים כאלה של עץ, כיתות ירוקות זה מוצר שהקרן הקיימת נותנת ותורמת לבתי ספר ואני מניח שהם עשו את העבודה שהם לא יתרמו משהו שלא יהיה טוב לאורך זמן.
- גלעד זרקה : הקו האדום הוא בעצם גדר נכון?
- אילן צבי : כן.
- גלעד זרקה : ממה הוא מורכב כדי למנוע כניסה של אופנועים או כלים אחרים? האם הוא בנוי למנוע דברים כאלה?
- ליאור בכר : לא כולו בנוי. רק האזורים של העץ. שני האדומים האלה.
- נאוה גלעד : אני לא רואה פה חשיבה על הנושא של שירותים. האם הם אמורים להיות בתוך המבנים, מחוץ למבנים?
- אילן צבי : זהו שבמועדון קיימים היום שירותים והמתחם של הנוער הבוגר הוא בקרבה מאוד גדולה לבית העם ששם יש שירותים מסודרים. אפשר להשקיע אבל זה נראה שאולי יהיה אפשר להסתדר גם ככה.

- נאווה גלעד : לא בהכרח כי מועדון הנוער לא פתוח באופן שוטף ובטוח לא בשעות שבהן אולי ירצו להתקיים פעילויות ערב.
- אייל כהן : כן ... לעשות סיבוב אחר צהריים והמועדון סגור?
- נאווה גלעד : צריך לעשות חשיבה על נושא של שירותים גם למעלה וגם למטה.
- טל כידן : יש לי שתי שאלות. אחד, כמה אנשים יכול להכיל האמפי הזה?
- אילן צבי : סדר גודל של עד 300 איש.
- טל כידן : אוקי. העצים שמופיעים פה אלה עצים טבעיים או איזשהו גינון שתכננת?
- אילן צבי : העצים בירוק קהה זה ברושים שקיימים, העצים עם הצל היותר עגול ויותר גדול זה אורנים שקיימים שם. אנחנו מנסים כמה שפחות להתערב.
- טל כידן : זאת אומרת אין גינון מסודר שם נכון? איזה גינון יהיה או מערכת השקיה עם צריך?
- אילן צבי : אנחנו נרצה להסתמך כמה שיותר על הצמחייה הטבעית שם כפי שהיא היום וכמה שפחות להתערב. זאת אומרת, את השבילים חשבנו לא לעשות מאספלט סלול אלא יש איזשהו חומר מצע כבוש כזה שנקרא anyway, זה חומר שהוא נראה מאוד כמו שביל עפר אבל הוא מאוד עמיד ולא נסחף ולא מתפרק בגשמים. כמה שיותר טבעי כאילו.
- נאווה : דובר על שבילים ... נכון?
- ליאור בכר : ירדנו מזה בגלל העלות.
- אילן צבי : חשבנו לעשות את אחד מהאלמנטים באזור של הצמחייה האינטנסיבית, לעשות איזשהו גשר עץ שכאילו מרחף מעל הצמחייה. אתה יכול ללכת מעל, לראות מתחתיד את הצמחייה ואחר כך לרדת.
- טל כידן : והסקייט פארק הוא שטוח?
- נאווה גלעד : כן, הוא שטוח.
- אייל כהן : מה הגודל של הסקייט פארק?
- אילן צבי : הסקייט פארק הוא 500 מ"ר. יש ... כזה בקיסריה.
- ליאור בכר : יש חברות שמתמחות בזה.
- אילן צבי : בחיפה יש סקייט פארק מאוד גדול באזור החוף שם ואפשר ללמוד מהם. זה משהו יותר צנוע, זאת אומרת זה לא איזו בריכה כזאת של מטר. זה משהו שטוח שיש שם כל מיני מתקנים.

- טל כידן : בחיפה זה שטוח גם.
- אריה שרון : לא.
- טל כידן : יש סקייט פארק אחר אבל הסקייט פארק העיקרי הוא שטוח ובטון מוחלק והוא הומה ושוקק כל הזמן.
- נאוה גלעד : אילן, תגיד כמה מילים על השבילים התלויים כי בעיניי זה היה אחד האלמנטים הכי משמעותיים פה מבחינת שמירה על ערכי טבע ונוף.
- אילן צבי : אז הייתה מחשבה של להמשיך את הטיול לכיוון בית העם ולהתנתק רגע מהקרקע ולעלות על מעין גשר שם כן עשוי מחומרים קלים שפשוט הולך אופקית. אתם רואים שיש שם קווי גובה שיורדים ככה טופוגרפית לכיוון המקלט של בית העם שהולך ומרחף מעל הצמחייה, ובסוף יש איזו ירידה ממנו אל הקרקע. זה אלמנט די יקר, תמיד ניתן לעשות אותו. זה יכול להיות מודול שמתבצע יותר מאוחר.
- נאוה גלעד : אם כובשים ככה לתוך השטח אתה כבר כובש ... זה לא יתקיים.
- אילן צבי : אז זהו שיש את השביל שהולך שם צמוד למבנה העץ ויורד למטה, ויש את השביל העגול הזה שמאפשר ככה הצצה יותר קרובה, סטייה מהכביש הראשי כדי להיות קרוב לצמחייה. אז זה או זה, ואם לא נעשה את השביל הזה אז תהיה אפשרות לעשות משהו אחר.
- ליאור בכר : אייל הסב את תשומת לבי. אני רוצה לספר לחברי המועצה, לא כולם כאן היו בקדנציה הקודמת וחשוב לי לספר איפה זה התחיל, למה השימוש הזה בכלל כי לפני התכנית האדריכלית שנבנתה במשך תקופה ארוכה, חושב כבר שלוש-ארבע שנים שאנחנו בתכנית הזאת. המתחם התחיל כצורך בתחילת הקדנציה הקודמת כאשר ראינו שבחינוך הבלתי פורמלי חסר לאלונה- א', מתקנים אמיתיים לתנועת נוער ולקהילה, וכאשר הסתכלנו ופתחנו את תכנית האב והבנו שבאביאל אמור להיות החינוך הבלתי פורמלי, אמרנו "מה יש שם? יש שם בית עם שהוא לא ... מועצה אפילו באופי הרשמי שלו וחסר מאוד פעילות בלתי פורמלית ואפשרויות". מתוך זה, זו הייתה יוזמה שלי לקחת את זה מאביאל. נפגשתי עם האגודה של אביאל, העברנו את השטח כמו שאריה אמר. ועכשיו אני אספר קצת על הרעיון של השימושים של זה לנו כקהילה. הרעיון של המתחם הזה, ואילן עשה את זה מאוד יפה, שהחלק התחתון הוא דווקא לשכבות

הצעירות. תנועת הנוער היום, תכירו, אין לה מספיק מבנים היום. יש כמ-100 חניכים כרגע באופן שוטף,

דובר : מהמושבים?

ליאור בכר : כן, מהמושבים. תנועת הנוער תהיה בעצם בחלק התחתון עד כיתה ז'. זה אומר בעצם שלושה מבנים לכיתות ועוד יש להם שלושה-ארבעה מבנים, תלוי אילו חללים מחשיבים בתוך בית העם, וזה נותן בדיוק את המענה לשמונה או שבע כיתות לשכבות ד' עד ו' כולל ואפילו עד ז' זה ייתן בגלל המבנה השלישי. החלק העליון יהיה בעצם לקהילה ונוער יותר בוגר, כאשר מועדון הנוער יהיה מועדון נוער מועצתי. יהיו עוד מבנים שימשו את הקהילה, שזו הייתה בקשה של אביאל, אנחנו קיבלנו את השטח באיזשהו תנאי שיהיה שימוש נוסף לדבר הזה. נאווה גלעד : מרכז צעירים.

ליאור בכר : מרכז צעירים לכל אלונה, גמלאים אם נרצה. אזורים בעצם לפעילות שהיום חסר מאוד במועצה שלנו. פעילות קהילתית ומועצתית גם; מרכז צעירים זה דבר מועצתי אבל חשוב להבין את זה. עוד דבר שצריך לשמש זה החוגים שגם נמצאים בחוסר של חוגים היום. לצורך הדוגמא, יש לנו חוג מחול שאתם מכירים בהנהלת עדי. היא בבית העם. אנחנו דיברנו בזמנו, והיא אמרה "תתנו לי מבנה ואני אביא לכאן קבוצות, אני אמשיך את זה לכיתות יותר גדולות ונעשה את זה מקצועי". כרגע מה שמונע את המקצועיות זה בעצם החוסר במבנים.

טל כידן : למה? אבל בבית העם יש חדר מחול.

ליאור בכר : החדר הוא עם רצפה לא נכונה וחסרים להם מבנים, קבוצות צריכות לעבוד במקביל.

אריה שרון : תראה, קיים חדר יפה שהכשרנו אותו בבית העם, אתה רוצה להתקדם ולפתוח- בבקשה.

ליאור בכר : ואחד הרעיונות של להוסיף עוד מבנים כאן, שלושה ושלושה, זה גם לשמש את זה לחוגים בשעות שהם לא פועלים כתנועת נוער. בעצם המבנים התחתונים ישמשו יותר לחוגים ועליונים לקהילה יותר כאשר הרעיון של הקו האדום מסביב זה לא גדר בכלל, זה יהיה פתוח. חוץ מהמבנים שצריכים להיות סגורים בשביל פעילות חינוכית יהיה מעבר לכל הקהילה.

אבי אשכנזי : במה אתם סוגרים את המבנה? בעץ? בתחתית? במה?
 אילן צבי : נראה לי שאנחנו נוטים לעשות איזושהי גדר עץ כדי להיות באווירה של טבע. זה הכי מתאים וזה מתוך שיקול שלצורך הפעילות יש המון ציוד, יש המון מתקנים, יש ציוד מחנאות ועזרים אחרים, גם אמורים להתקיים חוגים שם. אז שהדברים הללו כדאי שיהיו סגורים ויהיה איזה מישהו אחראי שיפתח את זה.

רחל בשארי : רחל בשארי, מנהלת מחלקת חינוך. בהמשך למה שליאור אמר, באמת התכנית הזאת עברה לאורך הזמן מהרגע שהתחלנו אותה שינויים לא גדולים כל כך אבל כאלה שנתנו פוקוס מבחינת הקטע של איזו פעילות רוצים שם. מה שליאור אמר קודם, החלק שקרוב לבית העם אמור לתת מענה לצעירים יותר, והחלק העליון שקרוב לצרכנייה לנוער יותר. כמו שאנחנו רואים, הוא תחום וממש רואים שיש מתחם שלם לפעילות. מה קרה כאן, בגלל שהוספנו יותר מבנים ליד בית העם, מבחינת הגידור פה אני רוצה שנעשה עוד מחשבה להתייחס לאיך נכנס בית העם כחלק מהקומפלקס הזה. מה שקורה היום מבחינה בטיחותית זה כשאנחנו מקיימים פעילות אז הילדים מתפזרים לכל עבר. מבחינה בטיחותית אנחנו צריכים לראות את הכינוס וצריך לראות איך מייצרים את הדבר הזה, בעיקר בגלל שהעברנו עוד חלק מהמבנים לשטח הזה שבתחילה לא חשבנו שנעשה את זה ככה.

ליאור בכר : רוחה הציעה רעיון מאוד טוב. אי אפשר להכניס את הכל לבית העם כי זה מבנה של המושב ורוחה הציעה לפתוח פשוט גדר עד לבית העם עם דלת שיוצאת מבית העם ואז לא צריך להכניס את המבנה לתוך הגדר, אלא אפשר פשוט את הכניסה לבית העם לתוך הגדר.

רחל בשארי : וצריך לבדוק אם בכלל אפשר דרך בית העם לצאת עם דלת החוצה לתוך ה-ח' הזאת שנוצרה. נצטרך להסתכל על זה אחר כך אבל זו יכולה להיות אופציה על מנת לייצר את המתחם המשותף הזה.

בהמשך למה שדיברנו על שירותים, מאחר והוספנו עוד מבנים שבהתחלה לא חשבנו, כן צריך לחשוב על הנושא הזה של איך עושים שירותים. יכול להיות שאם נפתח דלת מתוך בית העם אז זה יהיה קרוב יותר ובית העם ייתן מענה מבחינת שירותים אם נעשה את זה, אבל בקטע של מועדון הנוער כי צריך לחשוב עוד הפעם.

נאוה גלעד : זה שטח של 8 דונם, יש צורך בשירותים. חייב שירותים.
 אילן צבי : כשאת מדברת על שירותים במתחם לבוגרים יותר את מדברת בתוך התחום
 המגודר? או שירותים ציבוריים שהם פתוחים לשימוש 24 שעות לכל מי שעובר
 בפארק?

רחל בשארי : תקשיב, השירותים שאנחנו מדברים עליהם כרגע הם שירותים של תא אחד
 בעצם בתוך מועדון הנוער.

אילן צבי : מה? היום יש אחד.

אבי אשכנזי : דרך אגב, זו סקיצה ראשונית?

אילן צבי : כן, עוד אין תכנון מפורט.

(מדברים יחד)

אבי אשכנזי : יש משהו שהוא יותר עם תלת מימד, משהו שאפשר לראות?

אילן צבי : לא, לא, פתחנו בשלוש שנים הללו איזה 16 או 17 חלופות אני חושב. זו החלופה
 האחרונה והמעודכנת שאנחנו מציגים לכם. ברגע שנקבל אישור או החלטה
 שרצים על זה אנחנו נעשה תכנון מפורט כולל הדמיות, כולל תכניות עבודה, בטח.
 נשמח להיפגש להציג כשזה יהיה גמור לקראת יציאה למכרז.

אייל כהן : מה המרחק בין שלושת המבנים המזרחיים למערביים?

ליאור בכר : 500 מטר.

אילן צבי : לא, מה פתאום. האורך של הסקייט פארק זה 35 מטר.

אייל כהן : לא, אני מדבר על כל המבנה עץ פה מה המרחק?

ליאור בכר : הוא אומר לך שזה 35 אז תכפיל את זה פעמיים.

אילן צבי : אתה מתכוון בין קבוצת מבנה עץ אחת לשנייה?

(מדברים יחד)

אילן צבי : 100 מטר.

אייל כהן : כי בתחושה שלי זה למה עשיתם הפרדה בין הילדים לבין המבוגרים בפעילות
 של תנועת הנוער. אני דווקא חושב שזה מבורך שהם יהיו אחד ליד השני ולא
 יהיו מרוחקים כל כך אחד מהשני.

ליאור בכר : כל הילדים נמצאים למטה, ההפרדה היחידה היא טרופים, בני מושבים טרופים
 זו שכבה שעוסקת בהכנה להדרכה, הם לא חניכים של תנועת נוער בקלאסי של
 זה. שם יש איזושהי הפרדה בעצם.

אייל כהן : אבל ברגע שאתה עושה תנועת נוער אתה מגבש את האנשים ביחד והם רואים שיש יותר אנשים, אז בתחושה כולם בתוך הפעילות וכולם רוצים להיות שם בפנים וכולם מרגישים שיש משהו מאוד גדול. כשאתה מפריד את זה לגמרי ואתה אומר "זה פה וזה שם" פתאום יש לך פה קצת ופה קצת וזה מתפזר על הכל. אני רואה את הילדה שלי חוזרת ואם אין ילדים אז אומרת "מה, לא באים ילדים, מה קורה?".

רחל בשארי : אבל זה שונה ילד בכיתה ד' וילד בכיתה י' שיהיו ביחד. כרגע הרעיון הוא שקבוצת ד'-ו' נמצאים ביחד והיום אנחנו נמצאים גם במצוקה לגבי כיתות ד'-ו'. ד'-ו' ביחד וירגישו כמסה ולא מחלקים אותם ללמעלה ולמטה, כולם הולכים להיות ביחד.

אייל כהן : אז שיעשו את כולם ביחד וזו תהיה מסה גדולה.
רחל בשארי : זה הרעיון.

אייל כהן : אז למה מפרידים?

רחל בשארי : אתה לא מפריד. הרעיון הוא ש-ז'-יב' יהיה להם את המתחם שלהם ו-ד'-ו' יהיו במתחם שלהם. כמובן שאם אנחנו נראה שיש מצוקת חדרים נשתמש באלה ובאלה. הכל דינאמי, זה נזיל.

אייל כהן : אבל למה להפריד בין ו' ל-ז'? אני מנסה להבין. למה גילי לא עם שירי למשל והן רואות אחת את השנייה בעין? למה להפריד אותם אחד מהשני?

ליאור בכר : אייל, לא הבנת את התכנית. בני מושבים בנויים בצורה כזאת שכל הפעילות תקרה למטה. יש פעילות נוער, כאשר ... תנועת נוער בכיתה י' ... מושבים, המקום ש... בשער של תנועת נוער הוא מקום קשה להם. הוא לא רוצה להיכנס לתוך התנועה ולכן ההפרדה. ההפרדה היא ברעיון של לבוא ולהגיד שיש נוער ויש תנועת נוער. הם מופרדים. ה-למטה יהיה לתנועת הנוער והלמעלה לנוער כאשר הלמעלה ישמש גם את הקהילה. תרבות, צעירים ועוד וזו ההפרדה בעצם וזו הפרדה מחויבת. זאת אומרת, היום מה שקורה זה שבמועדון הנוער באביאל יש את תנועת הנוער שעושים שם את הפעילות והכל ובני הנוער לא מגיעים. זה כאילו רכוש של תנועת הנוער, זו התחושה של בני הנוער שלא שייכים לתנועה. עכשיו חשוב להבין, חוץ מ-20 חבריה של תנועת נוער, כל השאר 250 הם לא בתנועה.

- אייל כהן : למה הם לא מביאים אותם?
- ליאור בכר : כי תנועת הנוער בנויה בצורה כזאת שבני נוער מעל כיתה ט' לא צריך. צריך רק 20 שהם יהיו המדריכים ולכל השאר אין בכלל פעילות של תנועת נוער. לכן אנחנו רוצים לתת מענה לחבריה האלה למעלה מופרדים מהרעיון הזה שאני עכשיו נכנס ל-רכוש תנועת הנוער.
- רחל בשארי : היום אתה נכנס למועדון ואתה רואה שאתה נכנס למועדון שאמור לשמש גם נוער שלא בתנועה וגם נוער שבתנועה. זה ציוד של תנועת הנוער, זה ההוויה ואז אתה מרגיש ו"אאוט-סיידר".
- אבי אשכנזי : זה גם אמור להיות מקום שמסתובבים עם המשפחות ומסתובבים ונעים, ויש צמחייה ופעילות.
- ליאור בכר : רק האזור של המבנים מתוחם. כל השאר זה באמת משפחות ופתוח.
- אבי אשכנזי : פתוח ועם ספסלים לישיבה.
- ליאור בכר : אבי, מה שסגור זה המבנים כי יש שם ציוד שצריך לשמור עליו. לכן זה מתבקש שזה יהיה סגור ושלא תהיה עליו כניסה חופשית.
- טל כידן : התכנית הזאת עומדת בקנה אחד עם התקציב שהוקצה לדבר הזה? זאת אומרת, יש איזו הערכת תקציב לתכנית הזאת?
- אריה שרון : התקציב המוערך הוא כ- 2 מיליון. עוד לא נעשה אומדן סופי לגמרי. יש לנו כסף שאנחנו מקבלים ממפעל הפיס ויש קול קורא של קרן קיימת שהם עדיין דנים בה ולא אישרו אותו סופית. אנחנו עובדים מולם כדי שאכן יאשרו ואפילו השבוע היינו איתם בקשר כדי שיתקבל התקציב.
- זה הסקייט פארק. הוא לא בגדלים של חיפה, הוא גם מתאים לגדלים שלנו ולסדרי גודל לחצי דונם. אמרנו שהוא יהיה מבטון מוחלק וזו דוגמת הסקייט פארק שנמצא בחברה לפיתוח קיסריה, מי שמכיר, במתחם החדש ליד השכונה החדשה. זו ממש הייתה דרישה של הנוער, הם חתמו עצומות וישבו מולנו ולכן החלטנו להכניס את זה.
- שחף טנדט : בשנת 2004 הצביעו לדעתי רוב של איזה 60 אחוז בעד בריכה באלונה.
- אבי אשכנזי : מאיפה הנתון הזה?
- שחף טנדט : בתכנית אב.
- אבי אשכנזי : שהצביעו בעד בריכה 60 אחוז?

שחף טנדט : כן.

אבי אשכנזי : איפה הנתון הזה רשום?

שחף טנדט : ועוד באביאל גם משהו. לא שווה לשקול את זה?

אריה שרון : לדעתי לא. אני עשיתי אז שיקולים, אני יכול להראות לך, העלויות הן גבוהות מדי.

שחף טנדט : מה, של האחזקה או של ההקמה?

אריה שרון : של האחזקה ושל ההקמה. מבחינת הטוטו והפיס וכל המוסדות שממנים את זה אנחנו לא עומדים בקריטריונים. אין לנו למשל נבחרת שחייה או דברים כאלה שבהם ההשתתפות גבוהה. גם עלות האחזקה של בריכה, בזמנו עשינו תחשיב, העלות היא גבוהה מאוד וההשתתפות שלנו היא גבוהה מאוד.

שחף טנדט : הדבר השני. היום באירועים שקיימים באלונה, שטח הכינוס היחידי שאפשר לקיים כשטח שיכול להכיל את כל המועצה הוא רק בית הספר כי הוא גם מגודר, והוא גם עומד בכל הדרישות של המשטרה וכל הסיפור. בהתייחסות של השטח הזה, אני לא רואה איזושהי אפשרות לקחת ולייצר אירוע כלשהו מעל אירוע של נוער. זאת שהשימוש הוא אך ורק לנוער, ילדים ומשפחות באופן כמעט פרטני. אתה לא יכול לייצר שום פעילות מועצתית שדורשת לעמוד בתקנים מסוימים של משטרה. זאת אומרת שאם מחר את רוצה להעביר את יום העצמאות מבית הספר לאביאל אתה לא יכול לעשות את זה למרות שזה יהיה מתחם מדהים.

נאוה גלעד : למה להעביר?

אריה שרון : שחף, את האמפי דשא של בית הספר אנחנו בנינו במטרה לאירועים הללו. ממש במטרה, אין לנו אפשרות לעשות בכל מקום. כשבנינו את בית הספר זו הייתה המטרה- לעשות מקום שיהיו שם אירועים וגם שיעמוד בכל הדרישות של גידור וכל הדרישות שיש לאבטחת האירוע.

שחף טנדט : יש לך פה מקום פנוי למטה. אתה יכול לחזור רגע לתכנית?

(מדברים יחד)

אילן צבי : אבל אם למועצה יש מקום אחד שיכול לרכז אז למה צריך עוד מקום?

שחף טנדט : שתהיה לך את האופציה. אתה כבר עושה וכל ההבדל זה רק גדר כן או לא.

(מדברים יחד)

ליאור בכר : בסוף מקום של גידור מסיבי הוא משמעותי. ברגע שעשית מה... את הגדר, בבית ספר זה משתלב עם הנוף כי אין הבדל. אבל ברגע שעשית גדר כזאת המתחם הזה הוא לא פנוי לקהילה, זה מתחם גדול שהוא סגור.

אבי אשכנזי : למה לא פונה לקהילה? אני לא מצליח להבין את זה.
(מדברים יחד)

שחף טנדט : כשאתה מסתובב היום בפארק שהוא מזוהה בעירייה אז הוא מגודר למרות שהוא פתוח לקהל.

אייל כהן : תראה בהרצליה ליד שבעת הכוכבים. יש שם פארק מטורף.
אריה שרון : רבותיי, אנחנו לא הרצליה, אנחנו אלונה.

שחף טנדט : לא הצלחתי להבין איך אתה מייצר שימוש קהילתי שהוא מעבר לילדים ונוער במבנים כל כך קטנים. אם זה מבנה של 35 מ"ר איך אתה בעצם עכשיו מייצר שם שימוש שהוא לעוד משהו. כי אנחנו בעצם קהילה קטנה, בלי הרבה כסף שלוקחת ומייצרת מהלך מאוד גדול עבור המועצה, והשימוש הוא מאוד מאוד מוגבל. אולי אני לא מבין נכון, אבל השימוש הוא אך ורק לפעילות של נוער של ילדים מגיל עד גיל, וכאילו זה מלא מלא כסף למשהו מאוד ספציפי.

אילן צבי : אתה אומר שאולי עדיף אולם יותר גדול במקום שלושה?

אייל כהן : אולי נעשה אותו כבר שיהיה כמו אולם תרבות כזה.

אריה שרון : אבל לא, רבותיי, אתה מפספס את כל הפעילות של הנוער.
(מדברים יחד)

אריה שרון : יש לנו את בית העם, יש לנו עוד מועדונים.

ליאור בכר : הרציונל הוא לתת סוף סוף באמת, אתם חייבים להבין, הסיפור הזה של הנוער הוא סיפור שבוער כבר עשור. המקום של זהות של נוער הוא מקום שיש להם מבנה קטן משלהם, עם השלטים של ... עם זה שלכיתה ד',

דובר : אתה יודע איפה הבעיה שלך אבל? עוד עשר שנים אין לך נוער.

(מדברים יחד)

ליאור בכר : אל תשכחו את זה. דבר שני, מבחינת מענה קהילתי מאוד חשבנו על זה. ברגע שפינינו את מועדון הנוער או פינינו את אחד המבנים, 35 מטר זה מבנים יפים. זה כיתות גדולות לא קטנות.

רחל בשארי : סליחה, דיברנו על סדר גודל של כיתה שזה 45,

(מדברים יחד)

אילן צבי : אבל תבינו, אם יש אפשרות לתת פתרון לקהילה באלונה מבחינת מקום אז בסדר, את זה אפשר לבנות בנפרד. סתם דוגמא לקחת עוד איזה מבנה ולבנות. פה אנחנו מדברים על משהו שהוא נוער בלי קשר. הוא לא אמור לתת פתרון עכשיו לבעיה של המקום.

שחף טנדט : אבל אנחנו לא כל יום נשיג תקציב כזה לאיזשהו פרויקט נכון? אין לך כסף כל יומיים, אנחנו מחכים כבר חמש שנים לתקציב ראשוני.

ליאור בכר : קודם כל, בית העם מתפנה. יש לנו את בית העם בעצם. מה שיש לנו היום זה שהנוער משתמש כל הזמן בבית העם כל הזמן לפעולות, הם מתחלקים ונמצאים שתי קבוצות בתוך האולם הגדול ועל הפנים מה שהולך שם.

אייל כהן : בית העם לא יכול להכיל כמו היכל תרבות.

(מדברים יחד)

אריה שרון : אייל, כמובן שיש עוד מה להשקיע ומה לעשות ויש עוד לאן לשאוף.

(מדברים יחד)

אריה שרון : רבותיי, רגע. שום גודל שתבנה לא יחליף את הקיבולת של בית העם. זה לא יתחרה ולא יהיה תחליף.

אייל כהן : בית העם הוא גם לא של המועצה.

אריה שרון : הוא עומד לרשות המועצה, אנחנו מתחזקים אותו ואין בעיה שהוא לא יהיה לשימוש המועצה.

אילן צבי : אם אתה רוצה לדוגמא להביא הצגה אז אתה לא תביא אותה למתחם הנוער, אתה תביא אותה לבית העם.

(מדברים יחד)

אריה שרון : אייל, אנחנו נדאג לשיפור בעתיד של המבנים הקיימים בגדלים מתאימים.

שחף טנדט : יש לי שאלה אחרונה. מקיימים באביאל פורום של חברים שרוצים להקים בר קהילתי שהוא נמצא ממש בתוך התחום הזה. אתה מכיר את זה?

(מדברים יחד)

אריה שרון : הוא לא קשור למועצה.

שחף טנדט : אני יודע שהוא לא קשור אבל אני אומר,

- אריה שרון : הוא לא קשור למועצה. הוא יותר רחוק משם והוא לא קשור למועצה. מטבע הדברים, ... הוא לא יהיה במקום הזה.
- טל כידן : שאלה לאדריכל. יש פה מנורות? תאורת לילה וחשמל וזה?
- אילן צבי : אנחנו חשבנו לעשות תאורת לילה אבל סולארית.
- טל כידן : זאת אומרת עמודים שעומדים בפני עצמם?
- אילן צבי : כן, ואז אנחנו לא צריכים לחפור לתשתיות, פשוט עושים בסיסים ועומדים. יש לנו ניסיון טוב עם זה וזה גם נותן איזשהו מסר אני חושב. דיברנו על בטיחות?
- אריה שרון : כל תכנית מלווה על ידי יועץ בטיחות ומקבלת את אישור הבטיחות, נגישות.
- טל כידן : אתה אמרת שהשביל עשוי מאיזשהו חומר אז אתה יודע, שילדים לא ירוצו יפלו, ישתפשו. אני לא יודע איך זה עובד מבחינת התקנים.
- אריה שרון : בואו נעשה סדר. לכל תכנית שכזו יש אישור של קצין בטיחות שבודק ומאשר אותה. חייב לעמוד בתקנים.
- טל כידן : מבחינת השוטף של לתחזק את הדבר הזה אנחנו לוקחים בחשבון את העלויות? כי צריך לנקות את זה, לא יודע, אתה יודע יותר טוב.
- אריה שרון : ברור, נלקח בחשבון.
- טל כידן : כאילו תוספת של הוצאה חודשית.
- אריה שרון : ברור, זה מתבקש.
- טל כידן : אוקי. דבר נוסף, ראיתי שם במפה ואני מזהה ככה מהתצ"א, יש שם בתים של תושבים בצד הצפוני של המתחם נכון?
- אילן צבי : כן.
- טל כידן : אז התושבים מודעים לזה? זה נוגע להם בשטחים או לא נוגע?
- אריה שרון : זה לא נוגע להם בשטחים. אנחנו השתדלנו להרחיק את הפעילות הזאת מהתושבים.
- אילן צבי : השורה שצמודה יותר היא דווקא בצד הדרומי, למטה. יש שם שורה של מגורים פרטיים והרחקנו את כל הפעילות של הנוער ושמונו דווקא בצד השני ששם זה ... צפוניים.
- ליאור בכר : בסוף בין צרכים של תושב לצרכי הכלל יש איזשהו מתח שצריך,
- אריה שרון : זה שטח שהוא נועד לפעילות כזו גם בייעוד שלו וצריך למצוא את האיזונים כמובן.

אילן צבי : יופי, בהצלחה. צריך רק תאריך יעד לזה.
 נאוה גלעד : מה בעצם אנחנו אמורים לאשר עכשיו?
 אריה שרון : אני מציג את התכנית ואני מבקש לאשר את התכנית עם כל ההערות שהתקבלו
 ואתה תציג לנו אותה בשלב מאוחר יותר.
 אילן צבי : כן, בקרוב.
 אריה שרון : מי בעד אישור התכנית?
 ההצעה התקבלה פה אחד.
 תודה רבה
 (שיח לא רלוונטי לדיון)

סעיף 2- הצעה להחלפת תאורה קיימת באלונה לתאורת לד.

אריה שרון : הצעה להחלפת תאורה קיימת. התאורה הקיימת באלונה ובכלל בחלק גדול
 מהארץ זה מה שנקרא נל"ג- גז דחוס שבשיטה הישנה של תאורה, שנדלק ויש
 רפלקטור למנורה שמחזיר את האור. התאורה היא בעוצמה לא הכי גבוהה
 שאפשר. אגב, אני רוצה לומר שהנושא הזה הועלה על ידי אבי בישיבה הקודמת
 ועל ידי אחרים, ואני באמת בחנתי את זה. עשינו סקרים, ביררתי עם חברת
 החשמל, ביררתי עם האנשים שעוסקים בתחום, ואכן תאורת הליד החלפתה
 גורמת לחיסכון משמעותי בצריכת החשמל.
 אבי אשכנזי : גם היה פה מהנדס שישב אתנו.
 אריה שרון : אה נכון, איתך ישבנו, אני הזמנתי מהנדס לישיבה עם אבי אשכנזי. מהנדס
 חשמל שישבנו איתנו כאן והוא הציג בפנינו וממש הסביר לנו שתאורת הליד
 מביאה לחיסכון משמעותי בצריכת החשמל. עכשיו זה התחיל לפני עשר שנים
 או יותר אבל אז הציוד לא היה מספיק מתקדם ומתוחכם וגם היה מתכלה מהר.
 היום יש חברות שמציעות את התאורה להחלפה, הן נותנו גם אחריות של עשר
 שנים כאשר אורך החיים של המנורה הזאת הוא הרבה יותר מעשר שנים. לכן,
 אני רוצה לקבל אישור עקרוני להמשיך ולבחון את התהליך הזה בסקר פנימי.
 נאוה גלעד : אני קראתי כמה מחקרים בנושא הזה של תאורת לד שהיא תאורה משבשת
 בדיוק כמו שמסכי הסמארטפונים ומסכי הטלוויזיה, כל מה שלד הוא בעייתי
 מאוד. אני לא יודעת לגביכם, אני עשיתי ציפוי מיוחד כדי לטשטש את תאורת

הלד במשקפיים משום שאני עובדת הרבה עם מסכים. אני חושבת שאנחנו צריכים לשקול ולהתעניין בזה, ולקחת בחשבון מה קורה דווקא לטווחים הארוכים כתוצאה מחשיפה לתאורת לד. אני מוכנה להמציא כמה מחקרים בנושא הזה אבל אם יש מומחים גדולים יותר אני מבקשת לבדוק גם את האספקט הזה.

אבי אשכנזי: מאיפה זה היה? מאיכות הסביבה?

אריה שרון: הוא היה מהנדס חשמל מחברת ניצוץ.

אייל כהן: אני מבקש לבחון את תוספת עמודי התאורה כי לחלק מהרחובות אין בכלל עמודים או שיש להם באופן חלקי, או עצים שמסתירים וכולי. אז אם עושים פרויקט כזה אז שאותו בן אדם שעושה את זה שגם יתגבר את כמות העמודים. שאלונה תואר בסוף ושלא נישאר בחושך.

שחף טנדט: מי מוביל את כל המהלך הזה?

אבי אשכנזי: בשלב הראשון אנחנו צריכים לעשות מיפוי של כמות המנורות שאנחנו צריכים להחליף, להגיש את זה למהנדס ושיתן לנו הצעת מחיר כמה זה עולה.

אריה שרון: יש חברות שמתמחות בדבר הזה באופן ספציפי. היא מתמחרת לך הכל, אני בכלל מכיר חברה כזאת מהדרום שעושה את זה ויש הצעות מחיר.

עכשיו יש גם את חברת החשמל שבמסגרת הפיצוי הסביבתי שלה היא תשתתף. היא הייתה בדין ודברים עם איגוד הערים לאיכות סביבה בלתת פיצוי סביבתי על זה שהיא מזהמת. היא התמקדה הפעם בהחלפה לתאורת לד. ההשתתפות שלה היא לפי המדד הסוציאקונומי של המועצה. היא הלכה על שכונות ובאלונה החליטה על מושב אחד- על אביאל. הראשון שהם ראו זה אביאל אבל אם נלך איתם אז נלך על הכל. ההשתתפות שלה היא 30 אחוז. עכשיו מצד אחד חברת החשמל משתתפת ב-30 אחוז שזה כאילו מוזיל, אבל מצד שני יש את התקורות של חברת חשמל שהן יותר גדולות. אתה מבין? יכול להיות שיבוא קבלן פרטי שייתן הצעה זולה יותר וזה הגיוני, כי היא נותנת 30 אחוז רק על יישוב אחד ואנחנו נעשה את זה על כל המועצה, כמובן שלא נעשה את זה רק על יישוב אחד. אז אני אומר, וזה ידוע, שהתקורות של חברת חשמל הן גבוהות משל קבלן רגיל. רגע, הקבלן משתמש בתשתית הקיימת בעמוד הקיים ורק מחליף את המנורה?

אילן צבי:

אריה שרון : כן. עכשיו אנחנו נראה. אמרתי לחבריה שלנו לעשות סקר ותביאו לנו את הסקר לראות כמה יכולה להיות העלות.

אילן צבי : אולי נעשה פיילוט על רחוב אחד או על שתי רחובות ונראה?
(מדברים יחד, לא ניתן להבין)

אבי אשכנזי : עלות-תועלת, חד משמעית. הנתונים ידועים ואני אומר לך שזה יחסוך לך בין 50-60 אחוז. אין נפילה. אתה מקבל גם אישור ממהנדס.

אריה שרון : הערכה שלי, ואנחנו עכשיו בשלב הסקר, שבאלונה יש כ-600 עמודים.
אילן צבי : כמה צריכה חשמל יש לנו בחודש?

קאמל : אני רוצה להתייחס לשני דברים. קודם כל לעניין הבדיקה, במידה ונמשיך בנושא הזה, הסקר שייעשה הוא ייעשה בשלושת המושבים כאשר התחלנו לעשות סקר לא מחייב במושב עמיקם לכמות העמודים. עכשיו מבחינת צריכת החשמל אנחנו לקחנו גם צריכה שנתית, כך שמה שאומר אבי ומה שכל המומחים אומרים שזה בין 60-70, אנחנו לקחנו 50 אחוז חיסכון. במידה ונצא לפרויקט הזה אנחנו לא נשלם מתקציב המועצה, אנחנו נלך לאחת החברות ויש הרבה חברות שמציעות,

(מדברים יחד)

קאמל : בדיוק מהחלק של החיסכון משלמים לחברה עצמה ולא לוקחים מהמועצה שום דבר מבחינה תקציבית.

(מדברים יחד)

טל כידן : אני רוצה להציע, יש בגבעת ניל"י שעשה פרויקט מאוד גדול כזה של החלפת מנורות למנורות לד במפעל שכמות צריכה החשמל שלו היא פי כמה מהמועצה, יוסי בנימין. אז הוא כבר עשה פרויקט כזה ומכיר ספקים ואפשר להיעזר בו. דיברתי איתו והוא אמר שהוא מוכן לסייע בנושא הזה.

(שיח לא רלוונטי)

טל כידן : עשה פרויקט גדול מאוד במפעל של גלעם. צריך מקצוענות בזה, יש הרבה ספקים ויש תורה שלמה בדבר הזה. אפשר ללמוד ממנו.

(מדברים יחד)

אילן צבי : אולי שווה כמו שאייל אומר, במכרז, להוסיף עוד כמה עמודי תאורה. במסגרת הסקר כשעושים את המיפוי של העמודים לראות איפה גם חסרים עמודים ולהוסיף.

(מדברים יחד)

אילן צבי : שמע, יכול להיות שהקבלן שייקח את המכרז על שלושת המושבים יהיה שווה לו ... אני לא יודע.

(מדברים יחד)

אריה שרון : רבותיי, זה לא צריך להיות קשור. היום כל העמודים החדשים שעושים הם עם לד. אנחנו עשינו אז באזור של יואב גלנט את הרחוב הזה שהיה חשוך והוא תאורת לד. לכן זה לא קשור למכרז הזה,

(מדברים יחד)

אילן צבי : אולי באמת עם תאורת לד אז הרחוב פתאום יהיה מואר.

דובר : וצריך עם העצים להיכנס יותר.

קאמל : איפה שחסר לשים ... ארוכים.

אבי אשכנזי : אתה תחשוב שקנית בית במושב אחר.

(שיח לא רלוונטי לדיון)

אייל כהן : ... אם אפשר בכניסה למושב בעמיקם כי בשאר המושבים יש בכניסה. בעמיקם אין אור אז אם אתה עושה משהו כבר עם חשמל אז תוסיף עוד שני עמודים בכניסה שתהיה תאורה. באביאל יש אחלה תאורה, בגבעת ניליי יש אחלה תאורה ובעמיקם אנחנו בחושך.

אריה שרון : אוקי. אז אני מבקש להמשיך הלאה בנושא הזה, אתם מאשרים? פה אחד. תודה רבה.

סעיף 3- בקשה של טל כידן- יוזמה להקמת בי"ס אזורי

אריה שרון : כדי שלא נעכב את אילן כי הוא צריך להגיע לטבעון, לטל יש רעיון של הקמת בית ספר אזורי אלונה. אני חייב לתת הקדמה בעניין הזה. זה חלום של טל והוא מדבר על זה כבר מתחילת הקדנציה, הוא דבק בו ומאמין בו למרות שיש המון דברים בדרך. אני לא רוצה להפיל את רוחך בעניין הזה אבל יש המון קשיים

בהיתכנות של הדבר הזה. טל לעומת זאת, אומר שבלי לחלום אי אפשר להתקדם. אז אני מכבד אותך כחבר מועצה ותציג את העניין הזה. הרעיון הוא בית ספר אזורי שיכלול את אלונה, גבעת עדה-בנימינה ומנשה. עכשיו בכל המכלול הזה של הרשויות אנחנו החלק הקטן, תבינו, הוא מתחיל את הניצוץ מאתנו. צריך לקבל הסכמה של כל הרשויות. היינו בפגישה אצל ראש מועצה מקומית בנימינה לראות אם יש התעניינות וכולי, הוא גם כן אמר לו שהשחקן המרכזי כאן זה משרד החינוך והוא גם הממן הראשי. מדובר כאן בקרקע שעדיין היא לא ביעוד. הכנתי מצגת שמדברת על הנושא הזה. בעצם הנושא הוא בית ספר תיכון חדש שאני קורא לו אלונה בנימינה לגבעת עדה. התיכון הזה הוא תיכון על-אזורי. כרגע מיקדתי אותו בנושא היי-טק מדעים ואמנויות ותכף ניגע קצת בחזון עצמו. בית הספר הזה צריך להיות לפי דעתי בית ספר על-אזורי. זאת אומרת, אזורי אבל גם על-אזורי שמאפשר לעוד אנשים מהאזור, ילדים, תלמידים. אריה שרון :

טל כידן : כן. לאנשים שרוצים לשלוח את הילדים שלהם לבית ספר הזה. הוא אמור להיות בית ספר ייחודי, אמור לשרת את תושבי בנימינה, גבעת עדה, אלונה, כפר גליקסון ורגבים, ויהווה סמן לחדשנות, ערכיות ומצוינות בחינוך בישראל. הוא יהיה עוגן ומוקד משיכה לתושבים וירכוז... תרבות אזורית. עכשיו מאיפה מגיע הצורך בעצם? הצורך עצמו מגיע מזה שיש גידול טבעי באוכלוסייה, ב-2036 מדברים על כך שאוכלוסיית ישראל תכפיל את עצמה. 2036 זה לא כזה הרבה זמן ובית ספר כמובן לא בונים אותו מהרגע ל-הרגע אלא זה פרויקט של שנים. מה שאני כן יודע, עוד לפני שאני מדבר על הצורך, שבשביל לייצר כזה דבר קודם כל צריך לחלום על כזה בית ספר. אגב, יש לי היכרות עם מישהו שיזם והקים בית ספר כזה ושאלתי אותו מה הכי קשה בתהליך הזה. לקח להם איזה ארבע-חמש שנים לבנות את בית הספר באזור מישור אדומים שם. אז הוא אמר לי "תקשיב, הדבר הכי חשוב וקשה זה קודם כל לחלום". אז אני מסכים איתו וזה החלום. בכל מקרה, הצורך הוא צורך שנובע מגידול טבעי של האוכלוסייה. אם אנחנו מסתכלים על בנימינה, זו שכונה חדשה שאמורה לקום באזור שנמצא מערבית לאזור התעשייה. היינו בפגישה עם ראש מועצת בנימינה ואמר שיש

בסביבות ה-200-220 יחידות דיור. ברגבים, אגב, יש הרחבה שמתוכננת להיות של 150 יחידות דיור. כמוכן האוכלוסייה אמורה להגדיל את עצמה.

רל בשארי: גם באלונה וגליקסון.

(מדברים יחד)

טל כידן: זה נושא אחר. אורט בנימינה היום שהוא בית ספר שנחשב בית ספר איכותי מאוד ובית ספר טוב, שבסטנדרטים של משרד החינוך הוא נמצא בין בתי הספר המובילים- הוא מלא כמעט עד אפס מקום. המבנים שלו מיושנים ומתפוררים ויש שם תלמידים שלומדים בקרוונים. אז נכון שיש שם תכנית ל... וכולי, אבל המטרה של בית הספר הזה הוא לא במקום אלא בנוסף. עכשיו ילדי אלונה, וזאת סוגיה שדיברנו עליה בוועדת חינוך, עוברים מיונים ... תיכון מבואות עירון או למקומות אחרים, וילדים שלא מתקבלים הנושא הזה נצרב להם בתודעה שהם לא מספיק טובים, והכוונה של כזה בית ספר הוא שהוא ישרת את כל תושבי אלונה. כמוכן שהתושבים עצמם ירצו לרשום את הילדים שלהם, לא שזה יהיה בית ספר ... החלום זה שיהיה בית ספר בית אבל שאנשים ירצו לשלוח לשם ולא בגלל שהם חייבים. זה ייתן פתרון לנושא הזה. ראינו בוועדת חינוך שהתלמידים מפולגים בין כל בתי הספר התיכוניים באזור ואנחנו מעדיפים שהם יהיו מרוכזים במקום אחד. זה יתרום לחיזוק של הקהילה, זה יהיה עוגן. אגב, ... בנימינה אבל הם ... עקב חוסר מקום.

רחל בשארי: מאיפה הנתון הזה?

טל כידן: זו חוויה אישית שלי, זה לא נתון שבדקתי אותו.

רחל בשארי: זה לא כל כך נכון.

טל כידן: אני שומע את זה מהורים. זאת אומרת, במרחב התודעה שלי.

אילן צבי: הפילוג נוצר בעקבות זה שההורים רוצים לשלוח את הילדים שלהם למקומות שונים ולא בגלל שאין פתרון לימודי או משהו אחר. מי יבטיח שה-100 אחוז מהאוכלוסייה ירצו לשלוח את הילדים שלהם לבית הספר הזה.

טל כידן: אם בית הספר הזה יהיה בית ספר שהוא איכותי שייתן מענה גם לתלמידים טובים וגם לתלמידים שרוצים ללמוד מקצועות כאלה ואחרים-, שוב פעם, אני לא דן כרגע בפירוט של איך בית הספר הזה צריך להיראות מבחינת התוכן שלו,

אבל הוא צריך לתת מענה לכל האוכלוסייה, והרעיון הוא שההורים ירצו לשלוח את הילדים שלהם למקום הזה. כלומר, זה יהיה בית ספר שישאפו להיות בו. עכשיו השיטה בשביל שהדבר הזה יקרה, השיטה צריכה להיות יוזמה משותפת של המועצות האזוריות השכנות לנו שזה מנשה, בנימינה-גבעת עדה וכמובן אנחנו. במקור הגדרנו את זה כבית ספר על-אזורי בכדי שיוכלו לבואו גם תלמידים, אם ירצו, מזיכרון ופרדס חנה. אגב, בנושא של יוזמה משותפת, במשרדים ממשלתיים מעדיפים לממן יוזמות שהן יוזמות אזוריות ולא של מועצה מסוימת. שיתוף בין כמה מועצות. אז השיטה היא כמובן הקמת וועדת היגוי משותפת, זה מה שנרצה שיקרה, עם מובילים בעולם החינוך משלושת המועצות. גיוס של רשת חינוך כגון אורט, דרכא האגודה לקידום החינוך. זאת אופציה, למרות שאני יודע שלראש מועצת בנימינה יש כוונה לייצר איזושהי רשת חינוך שהיא רשת חינוך אשכולית של כל הרשויות. יש ... וכבר היינו איתו בפגישה והוא אמר שיש לזה הרבה מאוד יתרונות ואני נוטה לכיוון הזה. בקיצור, רשת חינוך כזאת שכבר קיימת או אשכולית בא בחשבון שתהיה זו שתיזום את זה. אגב, מה שהבנתי זה שאם לדוגמא הולכים לרשת כמו דרכא, או רשת כמו האגודה לקידום החינוך או אורט- אם אתה בא אליהם עם יוזמה לבית ספר והם מאמינים בדבר הזה אז הם יכולים גם להשתתף במימון.

רחל בשארי: דרכא לא עובדת עם רשויות סוציו-אקונומיות כמו שלנו.

דוברת: כן, אבל יש רשת עמית וכולי.

טל כידן: זו רק הצעה. מעבר לזה, גיוס ממשד החינוך שזה המקור העיקרי לתקציב והשקעה בבית ספר תיכון שיהיה בית ספר תיכון מוביל בארץ. יש פה אוכלוסייה טובה, אוכלוסייה באמת יכולה להיות כזו שמשתמשת בבית הספר העתידי הזה. מעבר לזה, כמובן שגיוס תורמים. כל האנשים ששוחחתי איתם עד כה, בוא נאמר באופן מובהק מאוד אהבו את הרעיון הזה ורואים את הצורך הזה, הן אם הם גרים בבנימינה, אלונה, כפר גליקסון, גבעת עדה וכולי. כולם מבינים את הצורך. עכשיו למה לשים פה בית ספר במקום? כי אנחנו רוצים משהו שיהיה לנו יותר קרוב. אז נכון שבית ספר מבואות הוא באזור אבל עדיין הנסיעה לשם היא ארוכה ולאורט היא גם ארוכה. אנחנו מעדיפים בית ספר שיהיה יותר קרוב לנו וזה אחד השיקולים. מעבר לזה, ממאפייני בית הספר התיכון החדש הזה

הרעיון הוא לעשות קמפוס חדשני ומותאם למאה ה-21. הקמפוסים הקיימים הם קמפוסים יחסית מיושנים שהקימו אותם לפני הרבה שנים והם לא עומדים בסטנדרטים המודרניים גם של שיטות ההוראה, גם של הקמת מבנים שצריך לתחזק אותם אז התחזוקה צריכה להיות ירוקה, ... וכולי. דבר נוסף, בית הספר יכול להיות ממוקד בהיי-טק, מדעים ואמנויות וייתן ביטוי לכל האופציות הלימודיות והפדגוגיות. התשתיות כמובן יהיו תשתיות ירוקות. מאיפה הבאתי את הפאנלים הסולריים והמיחזור? זה דברים שקורים בעולם.

שימו לב, אם אתם מכירים את מרכז מירב, במקרה אריה ואני היינו בכנס של התמודדות עם אתגרי הגז במירב. אז מירב הוא דוגמא ממש טובה ואפשר ללמוד מהם הרבה כי יש שם גם בית ספר, ויש שם גם אולם כנסים, אולם ספורט, מגרשים וכולי וזה דבר שנלווה לאותו בית ספר ... בעצם בית הספר הוא עוגן למרכז קהילתי אזורי משמעותי. אם מדברים על נושא התרבות, שחף, אז כזה מקום יכול להכיל את כל הפעילות התרבותית שהיא רלוונטית לאזור שלנו שבעצם בשבילה אנחנו צריכים לצאת החוצה, כמובן בשיתוף עם שאר המועצות. למיקום הגאוגרפי. המיקום הגאוגרפי שאני מאמין בו זה במרחב שבין אלונה, גבעת עדה, בנימינה. ישנן מספר אלטרנטיבות וכאן אני מציג שלוש מהן. אלטרנטיבה אחת, אני לא אומר אם זה יותר טוב או פחות טוב אבל זו אלטרנטיבה, יש את השטח שנמצא מזרחית לאביאל שיועד להיות,

דובר : הנוער העובד.

טל כידן : הנוער העובד, בדיוק. השטח שנועד להיות בית האבות וכולי. כמובן שצריך את ההסכמה של המושב. זאת אופציה. לשטח כבר יש ייעוד חינוך ... ההרחבה והוא נמצא בכל האזור הזה.

רחל בשארי : זה תשעה דונם.

טל כידן : השטח השלישי זה כפר הנוער אלוני יצחק. שוב פעם, צריך לדבר עם מי שצריך לדבר, אבל זו אופציה שהציעו אותם גם חבר'ה ממנשה וגם מגבעת עדה וכולי. אבל, החיסרון של המקום הזה,

רחל בשארי : הוא חלופה או במקום?

טל כידן : בנוסף או בשילוב, ליד, קרוב. לא נכנסתי לפרטי הפרטים. החיסרון פה זה שאם משתמשים בתשתיות קיימות אז אלו תשתיות מיושנות, וותיקות וזה פחות

מועדף. עוד אופציה, וזו לדעתי האופציה האידיאלית, זה הכביש שמגיע מעמיקם ופה זה אביאל, פה יש את הפניה שמאלה ופה הפניה ימינה זו הפניה לזיכרון, הכביש הלבן, וכאן יש מבנה נטוש של סוסים. עכשיו מה היתרון של האזור הזה? מעבר לזה שהוא ליד המשאבה פה שזה פחות טוב.

(צוחקים)

טל כידן : כל האזור הזה הוא אזור שטוח שכבר מישהו התחיל לבנות עליו,

רחל בשארי : זה לא חקלאי אבל?

(מדברים יחד)

טל כידן : גם השטח של חוות הסוסים הוא על שטח שהיה לו ייעוד לפני זה. עכשיו היתרון של האזור הזה הוא שהוא ליד כביש, הוא נוח מבחינת נגישות גם לגבעת עדה, גם לבנימינה וגם לנו לאלונה, גם לזיכרון אם הם רוצים ולדעתי זה אזור אידיאלי.

רחל בשארי : אז נסלול סוף סוף את הכביש הלבן.

טל כידן : שוב הפעם, שותפים לחזון הזה ומי שכבר בתוך העניין הזה זה ראש המועצה אריה שרון, אנוכי, ליאור בכר גם בעניין הזה. יש גם את רחלי גלקין שהיא גם בתוך העניין הזה ומשתפת פעולה בלקדם את זה. היה לנו מפגש עם טל רוטשטיין, מנהלת ברשת אורט בנימינה. היא הייתה מנהלת ועכשיו היא מנהלת ברשת אורט עצמה והיא מאוד התלהבה מהרעיון. ויש לנו כמובן הרבה מאוד תושבים שמאוד רוצים להשתתף בוועדות היגוי, וליזום, ולתרום ולקדם את הדבר הזה. עכשיו שימו לב, זה בדיוק נועד לאדריכל, יש פה דוגמאות מהעולם לבתי ספר שלקחו את האזור, השתלבו בסביבה הירוקה, פגעו כמה שפחות בנוף והיו כמה שיותר סולריים. אז יש פה כמה דוגמאות נחמדות. אתם יכולים לראות את בתי הספר, יש המון המון כיוונים ושימו לב, מההבנה שלי מאנשים שהובילו כאלה פרויקטים ומחברים לעולם של משרד החינוך- התקציב זאת לא הבעיה כי יש את הכספים האלה. לרשת אורט יש הרבה מאוד תקציב, למשרד החינוך יש תקציב ואם הם מתאהבים ברעיון הזה הם יתקצבו אותו כי זו יכולה להיות אבן שואבת ודוגמא יוצאת מן הכלל לבית ספר שהוא בית ספר ... אז הנה, זה בית ספר שאתם רואים שעל כל הגגות יש פאנלים סולריים, זה הכביש שמגיע מצומת גבעת עדה נניח, אפשר לראות כל מיני דוגמאות. זהו, זה החזון שלי. אני אשמח

אם מבחינת ... אריה, תגיד אתה מתי כדאי ואיך לקיים איזושהי ישיבה פרטנית איך להתניע את הדבר הזה. יש לי קשרים במשרד החינוך ובגופים כמו קרנות-קרן רש"י וקרן רוטשילד שיכולים אולי להיות שותפים לדבר הזה ואפשר לקדם את זה. אני חושב שזה יכול לתת boost מאוד משמעותי למועצה שלנו. אנחנו לא יכולים להקים את זה לבד, זה גדול עלינו, אבל בשיתוף עם בנימינה, וצריך לרתום אותם, ומנשה- זה יכול להיות נחמד. אגב, תושבים ממנשה ששמעו על הדבר הזה אמרו שזה אידיאלי מבחינתם; הם מאוד ירצו לא לנסוע את כל הדרך הזאת עד למבואות ולרגבים. בית ספר אזורי זה אידיאלי בשבילם ואין סיבה לא לעשות שיתוף כזה.

גלעד : כמה עולה דבר כזה? יש לך איזושהי הערכת מחיר לפרויקט הזה?

טל כידן : תלוי איזה מפרט אתה שם.

גלעד : 100-150 מיליון שקל?

טל כידן : עשרות מיליונים.

נאוה גלעד : תשאל את אילן.

אילן צבי : (לא נשמע במיקרופון) אין לי מושג ...

נאוה גלעד : אילן, תרים את הקול.

(מדברים יחד, לא ניתן להבין)

טל כידן : באלונה לדוגמא זה סדר גדול של 2,000 ... או כיתה על כל 1,000 תושבים. בגבעת

עדה עצמה יש 4,500 תושבים, אלונה 2,500, כפר גילקסון עוד איזה כמה מאות.

רגבים עם ההרחבה תהפוך כבר להיות יישוב קהילתי של איזה 1,500 תושבים,

זה הצפי, ובנימינה. זה יכול להיות בית ספר של לפחות 8-10 כיתות בשאיפה.

שימו לב, לא מדובר עלינו ... בעוד עשור.

(מדברים יחד)

נאוה גלעד : אתה מדבר על סדר גודל של 1,500 תלמידים.

טל כידן : צריך לראות איך זה משתלב עם התכניות של בנימינה גם, אבל אם אנחנו

לוקחים את האוכלוסייה שמכפילה את עצמה אתה צריך פה בית ספר במרחב,

לא יעזור. זהו, זה החזון.

אילן צבי : מה שנראה לי שיכול לקדם את זה זה לעשות איזושהי בדיקת ייתכנות אזורית

בהיבט של דמוגרפיה, כי למשרד החינוך יש את אגף היגוי ותכנון שהוא למעשה

ייתן לכם הכרה בצורך לבית ספר אחרי שתוכיחו שיש ביקוש. אני לא יודע כמה זה המערכות חינוך של האורט, וכמה זה במנשה, באזור של המועצה האזורית

יש שם בית ספר תיכון לא?

ליאור בכר: יש את היישובים הגדולים,

(מדברים יחד)

ליאור בכר: בבנימינה יש את אור חדש. יש את גוונים.

אילן צבי: שזה מה? יסודי? מה זה גוונים?

ליאור בכר: גוונים זה התיכון.

טל כידן: אני אענה לך. מהשיחה שהייתה לנו עם ראש מועצת בנימינה-גבעת עדה הוא

אמר שברור שהוא צריך להקים עוד בית ספר, אז או שהוא יעשה את זה באופן

עצמאי או שהוא יעשה את זה בשיתוף איתנו.

רחל בשארי: או שהוא יהפוך בית ספר אחד לחטיבה ואת השני לתיכון שזו גם אופציה.

טל כידן: אבל הדבר הזה זה משהו שהוא חדש, שהוא אזורי אשר נותן מענה במאה ה-21

ולא משהו ארכאי.

נאוה גלעד: כל הכבוד לטל על החזון, על החשיבה לטווח רחוק. לא מדובר פה על משהו שקם

בשנתיים-שלוש הקרובות, אנחנו מדברים פה על טווח של בין חמש לעשר שנים

ובהחלט יש מקום לזה. וכן, צריך להתחיל מהלכים עם הגורמים הרלוונטיים

שזה אומר ראשי המועצות, בדיקת עלויות, ייתכנות, כמויות וכן הלאה. ואני גם

בטוחה שבית הספר בעוד חמש-עשר שנים יהיה כל כך אחד מהמבנים שהצגת

פה שזה יהיה באמת משהו outstanding.

אריה שרון: הדבר האחרון שאני רוצה זה להרוס שמחות. אתה בא ממקום טוב וזו יוזמה

מבורכת. יחד עם זאת, צריך לראות את ההפרש שקיים בין החלום והחזון לבין

האפשרות המציאותית, ואני לא בא ..., אני פשוט מביא לך את המציאות ואת

העובדות מניסיוני הרב ומההיכרות שלי עם כל המועצות. כל מועצה יש לה את

החזון שלה, כל מועצה היא שחקן במערך הזה ואנחנו שחקן לא מהגדולים

שנמצאים שם. אנחנו מאוד איכותיים וכולי אבל אנחנו צריכים לראות את כל

התמונה המערכתית הגדולה. עכשיו תראה, מההיכרות שלי את האזור ואת

המיקום וכולי, צריך ממש צעד דרסטי בשביל לעשות את זה כי על כל נקודה

וחלופה שאמרת יש לה את הפלוסים והמינוסים שלה. אני יכול להגיד לך

שלמשל כולנו יודעים מה הייעוד של אלוני יצחק ואם נרצה לעשות שם בית ספר כזה, שלדעתי הוא דווקא הכי היתכנותי באזור הזה. אנחנו צריכים לראות איך זה משתלב, להגדיל אותו וכולי ואיך זה משתלב עם החזון הכללי והמיפוי של משרד החינוך. המקום באביאל נראה לי שהוא אזור קטן מדי והוא בתוך המשבצת של אביאל שלדעתי מחפשת ייעודים אחרים. גם המקום שנמצא מערבית לאביאל, אני רק אספר קצת היסטוריה. מהתקופה שבה בדיוק התחלתי להיות ראש מועצה, ברשותכם קצת ארחיב. פעם היו בונים בשטחים חקלאיים רק על פי החוק לתכנון ובניה. בשטחים חקלאיים כל הבניה על פי מה שמותר בחוק התכנון והבניה. כלומר, שם רצו לבנות חווה לגידול סוסים כי זה מה שחוק התכנון והבניה מאפשר. כשראינו את גודל החווה הזאת, אנחנו בחנו, כי זה נמצא בחלק המערבי של אביאל והרוחות הן מערביות. הלכתי לבדוק בוועדה מקומית שומרון. ראינו שאין פרופורציות ; יש את מקום הגידול סוסים ואת המקום של מגורי העובדים וכולי וראינו שהוא גדול מדי. היה לנו חשש שהם רוצים בהמשך לייעד אותו למשהו אחר. זה היה החשש שלנו. זו הייתה קבוצת משקיעים. וזו קרקע פרטית שם. הם קצת השתהו בבנייה. עכשיו על שטח חקלאי חלים כללי הבנייה על פי חוק התכנון והבניה, אלא אם כן יש תכנית שגוברת. מאז שעשו את התב"ע של בקעת הנדיב המקום הפך לאזור חקלאי שמור שלא ייבנה עליו כלום, רק גידולים חקלאיים. על מנת לשנות את הייעוד צריך לעבוד קשה ומלמעלה. פה אני מציג לך את הקשיים בכל חלופה שמיקמת את בית הספר. אבל, אני חושב שבכל זאת כדי לראות וכמו שאומרים- לזרום עם הנושא הזה ולבדוק בראייה הכוללת, אני חושב שאנחנו נקיים פגישה עם מנהל המחוז של משרד החינוך, ולראות איך זה מתקרב. תראה, אתה השקעת פה מאמץ, המטרה שלך היא אמתית וזה החלום שלך. אני פשוט מסתכל מה הסיכויים של זה ואני רוצה להגיד הכל, גם אם זה לא ינעם, חובתי להגיד לך מה באמת ההיתכנות גם אם היא קצת קשה לעיכול. לכן אני אומר שניזום פגישה עם מנהל המחוז ובין יתר הדברים שיש לי להעלות אנחנו נעלה גם את הנושא הזה.

ליאור בכר : אני רוצה להגיד שהסיפור הזה מתייחס ... חשוב שיכירו. אני וטל דיברנו על זה בזמנו. יש עכשיו בעיה אמתית שאנחנו כבר בתהליך, נאווה התחילה בקדנציה

הקודמת טיפול בסיפור הזה של פיצול לבתי ספר, של בוגרי אלונה בהמשך מבית ספר אלונה שאנחנו כל כך מכירים אותו לבתי ספר אחרים שלא תמיד תואמים את האופי, לא הגאוגרפי, לא המרחבי וגם לא לאוכלוסייה תמיד.

אייל כהן : למה זו בעיה הפיצול הזה?

ליאור בכר : אני אסביר את הבעיה והיא מתחילה במה שטל הציג לנו במצגת בזה שלא לכולם יש באמת בחירה, וממפים, וממיינים, וישבו כאן בוועדות לשנה הבאה ... וועדת חינוך. ... ילדים בכיתה ו' שאמרו לי "אני לא יכולה ... בבית ספר הזה ואני סוחבת אותה עד כיתה ט' ואני הרגשתי ... לא מוצלחת, לא טובה". אסור שלילדים שלנו תהיה את התחושה הזאת. זה בא משם. זה בא מזה שברגע שיש את הפיצול הגדול ואפשרנו כמועצה לעשות בחירה, אז יש לנו פחות השפעה מבחינה כמותית על מקומות כמו אורט למשל שהיום מגיעים 60 אחוז אפילו ולא 100 אחוז מהילדים. וגם שם יש בעיה מאוד גדולה כי כאשר אתה לא משפיע על החינוך שלך אתה נותן פחות לילדים שלך.

אייל כהן : אני לא מצליח להבין את זה. אם הורים רוצים לשלוח את הילדים שלהם לבית ספר פרטי אז מותר להם.

ליאור בכר : אין בעיה עם זה.

אריה שרון : חברה, אתם פותחים עכשיו,

(מדברים יחד)

ליאור בכר : אני רוצה להגיד משפט אחד על בית הספר. אני כן מסכים שבטווח הקרוב נצטרך לדון והדבר הזה כן יעלה באחת מישיבות המועצה המיועדות. החזון הזה הוא חזון נכון כאידיאל וצריך לראות איך מקדמים את זה לפי מה שנאמר כאן, עם כל המוגבלויות שיש על השולחן, אנחנו לא מתכחשים.

נאוה גלעד : אני חושבת שגם באחת מישיבות המליאה, בגלל שיש חברי מועצה חדשים-אנחנו השקענו שנת עבודה עם יועצת חיצונית שבחנה את כל הנושא הזה, ויש מסמך מסודר שחלקכם בכלל לא מכיר אותו.

אריה שרון : נדון בו, אוקי. רבותי, אז אני מסכם את זה שאנחנו נגיע למנהל המחוז כדי לראות איך המחוז רואה את זה בצורה מערכתית כי כמו שאמרו כאן יש לו את המיפוי, את הצרכים, ניתוח של גידול האוכלוסייה, מה הכיוונים שלו. תודה רבה.

סעיף 4 - דיווח בנושא תכנית להסדרת מגורי עובדים זמניים בחקלאות.

אריה שרון : זו תכנית בניין עיר שהעברנו אותה כאן במושב המועצה הקודם, בשבוע שעבר היא הייתה בדיון להפקדה בוועדה המחוזית. אין בארץ בכל המועצות האזוריות תכנית להסדרת עובדים זרים בחקלאות. אין להם היתרים. ממש.

שחף טנדט : יש מועצות אזוריות שהסדירו את זה.

אריה שרון : לא.

(מדברים יחד)

אייל כהן : אנחנו חלוצים בתחום הזה.

אריה שרון : שנייה אייל. למיטב ידיעתי אין בעמק חפר תכנית להסדרת עובדים זרים ואני אבדוק את זה. אני יודע שבמחוז חיפה אצלנו אין תכנית כזו והמתכנן שהגיש את זה, עמוס ברנדס, הוא אמר שהוא בדק ולא מצא בשום מועצה שיש תכנית כזאת. אולי יש נקודתיות. גם היו כאן תביעות לחקלאים שהיה להם מבנים של עובדים זרים שלא בהיתר. אם למישהי הייתה חריגת בנייה באיזה מקום אז הם כבר הלכו על הכל, גם על הנושא של העובדים הזרים ואני החלטתי שצריך להסדיר את זה. התכנית הופקדה בוועדה המחוזית, הפרוטוקול של ההחלטה יצא רק לפני יומיים ואנחנו צריכים לדון בו וללמוד אותו כי יכול להיות שהם החליטו דברים שלא כל כך מתיישבים עם התכנית.

נאוה גלעד : מה זה אומר?

אריה שרון : זה אומר הסדרה ברמה מועצתית לכל היישובים.

(מדברים יחד)

אריה שרון : אני אגיע לזה, שנייה. המדינה דואגת לרווחתו כמובן של העובד הזר, יש משרד שבודק שהוא אכן מקבל את התנאים הנאותים למחייה. לא שזה כל כך בשמיים אבל זה 4 מטר למגורים..

אייל כהן : לא, 9 מטר.

אריה שרון : נכון, סך הכל 9 מטר. 4 לאדם 2 לארון, למקלחת ולמטבח. ובאלונה, על פי הסקירה שמשרד החקלאות עשה וגם אנחנו, המבנים מתירים עד 90 מ"ר שזה 10 עובדים זו כמות די משמעותית. את זה גם כן מאשרים באופן הזה שישמור על האווירה הכפרית וכולי. כמו שכתוב בתכנית: "בא להתוות עקרונות למיקום ולהגדרת זכויות והוראות למגורים זמניים כך שיהיו מגורים נאותים לפועלים

מחד ומאידך יטילו מגבלות שונות שיאפשרו את שמירת האופי הכפרי ופינוי המגורים עם תום העסקת הפועלים". כמובן האישור למבנה הוא כל עוד יש לך אישור להעסקת עובדים זרים. זה מבנה יביל, השימוש בו הוא רק לשימוש של הפועלים המאושרים לבעל הנחלה, כמובן עם אישורים של עוד גופים- משרד החקלאות, איגוד הערים לאיכות סביבה, ופיקוד העורף. הוועדה דווקא אמרה שהיא רואה חשיבות גדולה בעידוד ובתמיכה בחקלאות ביישובים חקלאיים, ותומכת במתן פתרונות להלנת עובדים הנדרשים. גודל המבנים לעובדים יהיה עד 90 מטר וזה יהיה באזור הנחלה, נחלה א' של ההורים כי באלונה, ותמיד מזכירים לנו את זה, שהחלקות אצלנו מפוצלות. זה בסך הכל נוח יותר. אז זה יהיה בחלקת המגורים בנחלה, בחלקה א' ואם אין מקום,

אייל כהן : בחקלאי?

אריה שרון : עד שלושה דונם בחקלאי, זה כולל החקלאי. אז כמו שאמרתי זה דיווח, זו תכנית שהתחלנו אותה כבר לפני איזה שנה ומשהו ועכשיו היא הופקדה. כל ההחלטות ייבחנו על מנת לראות אם הן מתאימות לנו ויכול להיות שלמחוז יש להם דרישות שאנחנו נגד "ולזה חבר'ה, אנחנו לא מוכנים".

נאוה גלעד : הם התחברו לביוב המרכזי.

אריה שרון : אחת השאלות שעלתה אם הם יתחברו לתשתיות הקיימות,

אייל כהן : שיהיה ביוב כי הם לא מאשרים שיהיה בלאגן עם זה, כאילו כי זה יזהם. הייתה שם נציגה של איכות הסביבה.

אריה שרון : ושל משרד החקלאות.

נאוה גלעד : על איזו כמות מדובר פה באלונה?

אייל כהן : יש לך 180 משקים פה באלונה אבל אין הרבה חקלאים.

נאוה גלעד : אבל אין לנו נתונים? אנחנו לא יודעים?

אייל כהן : מי שיש לו תאילנדיים תהיה לו זכות.

נאוה גלעד : כמה?

אריה שרון : אני יכול לתת לך את הנתונים אבל אין לי את זה כרגע.

נאוה גלעד : אתה יודע כמה חקלאים יש לנו שיש להם,

אייל כהן : אולי 20 משקים פעילים יש פה בפועל. רציניים.

- אילן צבי : לא, אבל תראו את התבחין, התבחין הוא מי שיש לו אישור העסקה לעובדים זרים. מי שמקבל אישור העסקה לעובדים זרים זה משקים חקלאיים.
- אייל כהן : בוודאי שזה לא יהפוך לצימרים פה כן? זה הרעיון.
- נאוה גלעד : כשאתה מסתכל על התכנית הזאת אתה אומר אוקיי, אז כמה יש באלונה סך הכל?
- אייל כהן : זה אומר שתהיה את האופציה לכל חקלאי שרוצה ותהיה לו הסדרה. נאוה גלעד : זה לא בא על חשבון.
- אריה שרון : לא לא, ממש לא, באותו זמן עשינו עבודה על זה מבחינת נתונים על גבי כמה, אבל אני עשיתי תכנית עקרונית וכללית לאלונה שלכל מי שיהיה אישור לעובד זר הוא יקבל היתר.
- אייל כהן : אגב זה גם אישור זמני, צריך כל שנה להגיש מחדש את ההיתר של העובדים הזרים כדי להשאיר את המבנה היביל הזה.
- שחף טנדט : איפה זה עומד עכשיו?
- אייל כהן : בהפקדה. וכל הכבוד לאריה על היוזמה, באמת. זו פעם ראשונה שעשו את זה פה.

סעיף 5- דיווח בנושא אסדת הגז

- אריה שרון : הצטרפתי לקבוצה של ראשי הרשויות באזור שנקראת "פורום רשויות להתמודדות עם אתגרי הגז". אנחנו דנו בנושא הזה בעבר, בזמנו הבאתי לכאן את מנהל איגוד ערים לאיכות סביבה, ניר סהר, אשר נתן סקירה על כל הנושא של אסדות הגז.
- נאוה גלעד : בקדנציה הקודמת. צריך להביא אותו עוד הפעם.
- אריה שרון : כן אני אביא אותו עוד הפעם, פשוט הוא לא יכול היה לבוא היום. תראו, הגז הוא טוב לכלכלה, הוא ברכה, הוא מחליף את כל הדלקים שקיימים עכשיו; את הפחם, את המזוט. מדברים קודם כל על החשמל אבל אחרי זה, זה גם יכול את המפעלים בסביבה שיעברו מהדלקים שהם משתמשים בהם עכשיו לדלק נקי יותר ובריאותי יותר. אז ככלל, גז הוא תוצר טוב וטוב לכלכלה. אני רק רוצה לומר שיש היום, מי שרואה את תחנת הכוח בחדרה הוא רואה את הארובה

שיוצא ממנה הקיטור שהיא דווקא הארובה שעוברת דרך מסננים, ויש עוד שתי ארובות של ארבע יחידות שכל אחת מייצרת 350 מגה וואט, שזה בסך הכל 1,400 מגה וואט שמיוצרים בפחם מזהם. יש מכתב של מנכ"ל המשרד לאיכות הסביבה בזמנו, לפלר קראו לו, שכתוצאה מכך בכל האזור שלנו יש תמותת יתר של 220 איש בשנה כתוצאה מזיהום של הפחם מהתחנות. לכן, המעבר לשימוש בגז יהיה בריאותי יותר,

נאוה גלעד : אבל אף אחד לא חולק על זה, חולקים רק על המיקום של האסדה.

אריה שרון : אני עוד מעט ממשיך. אני נותן הקדמה. בתחילת התהליך היה וויכוח בין הרשויות ובין משרד האנרגיה היכן למקם את מקום זיקוק הגז- או בחוף או בים. בסוף סוכם שהוא יוקם בים כעשרה קילומטר מהחוף וזה מה שהוחלט. עם הזמן, קמו כל הארגונים הסביבתיים שביקשו להרחיק את הסכנה למרחק רב יותר. שהאסדה המטפלת בגז תהיה מעל פי הבאר, כלומר תהיה במרחק 120 קילומטר וזה כדי להרחיק את הסכנה. בראש הארגונים עומד ארגון "שומרי הבית" ובראשו יוני ספיר שהיה בעבר עורך "TheMarket" 3232 נדמה לי. תוצר לוואי של ייצור הגז נקרא קונדנסט שהוא גז פחמימני כבד מהגז עצמו. אם קיימת איזו תקלה במקרה חירום- הקונדנסט יתפזר בים והוא יהיה מקור זיהום חמור גם לאדם וגם לאוכלוסייה הימית. לכן, רוצים להרחיק גם אותו למרחק של 120 קילומטר.

טל כידן : זו הסיבה העיקרית של המתנגדים?

אריה שרון : הקונדנסט, כן. באסדה הנוכחית, מה שהם מתכוננים לעשות זה שיהיה צינור מהאסדה, שיתחבר לצינור גז שנבנה במקביל לקו החוף שיזרים את הגז למפעלים ולכל רחבי הארץ. לתחנות הזיקוק וכולי, ויש גם את גז הקונדנסט שגם יהיה צינור מיוחד שיעבור.

אייל כהן : הוא הולך לבתי הזיקוק.

אריה שרון : היום קיים קצ"א- קו צינור אילת אשקלון שהוא עובר לכיוון בז"ן. בשוטף הקונדנסט יתחבר אליו והוא יוזרם. זה מה שקורה בשוטף. יחד עם זאת, במקרה של תקלה מתוכנן להבנות מיכל חירום. מיכל חירום יהיה באתר "חגית".

אייל כהן : עשרה קילומטר מהחוף.

אריה שרון : כן, מיכל של 11,000 קו"ב ש-לשם יוזרם הקונדנסט.

נאוה גלעד : שזה איפה?

אריה שרון : סליחה, 10 קוב.

אייל כהן : מה זה 10 קוב? זה כלום.

אריה שרון : לא משנה. מיכל קונדנסט ואני אבדוק את זה. מיכל שיהיה שם. כמובן שגם לזה כל הארגונים מתנגדים כי הוא מהווה סכנה. אנחנו התכנסנו כל הרשויות והצטרפנו לארגונים בדרישה להרחיק את האסדה ל-120 קילומטר.

נאוה גלעד : אחרי ששמו את הרגליים ליד הבית.

אריה שרון : כן. עכשיו חברה, יש עוד איזושהי תכנית רעיונית שאיכשהו מודלפת לציבור. זה רק בגדר רעיון, מדברים על זה ואני לא יודע כמה זה ייתכנותי, להקים עוד שני איים מלאכותיים בתוך הים שהם ישמשו בעתיד למפעלים או לתשתיות וכאלה. אז רק שתדעו שזה קיים, יש גם תכנית עתידית שנקראת "הפוליגון הצפוני". הדרומי הוא מול מכמורת. מתוכננת להיות ממוקמת שם עוד אסדה ולכן גם עמק חפר במאבק הזה. האסדה שממוקמת מול חוף דור נקראת לווייתן, האסדה שפועלת בדרום היא "איתמר", יש עוד שתי אסדות - "תנין" ו"כריש" שהן יהיו כ-90 קילומטר בתוך הים מקביל למפרץ חיפה. הן יהיו בטכנולוגיה של אסדה צפה. תראו, אנחנו נלחמים ופועלים ציבורית מול משרד האנרגיה כדי להרחיק את האסדה ל-120 קילומטר, אבל אי אפשר להתעלם מכך שהאסדה הנוכחית קורמת עוד וגידים, ויש לה כבר רגליים ויש שם עבודה. אני יכול להראות לכם פה בתמונה,

נאוה גלעד : אתה מדבר על לווייתן כרגע?

אריה שרון : כן. אני מדבר על לווייתן. הנה, אפשר לראות את התמונה שלה מהחוף, אתם רואים? זה דבר שהוא כבר מוקם. עד עכשיו הוגשו כבר ארבעה בג"צים שנדחו. וגם הבנתי שהבג"צ הנוכחי, זה מהשמועות ששמעתי, שהצטרפו אליו הרשויות האחרות, כנראה שגם אותו, או שיימשכו או שהעתירה לא תצלח. לכן זה קורם עור וגידים. יש שתי אסכולות: האחת היא להילחם ולא ליצור מגע עם משרד האנרגיה, או ליצור איזשהו צוות שבכל זאת במקביל, מה שנקרא הצוות של היום שאחרי על מנת להבטיח באסדה שתוקם תהיה וועדה שתעמוד מולם ותוודא שהם עושים את כל ההבטחות. שלא יהיו תקלות. כל ההבטחות האפשריות גם באוויר וגם בים. אני חבר בוועדה הזאת שנקראת "היום שאחרי"

כי נראה לי שזה חלק מאוד חשוב. אני רוצה להזכיר לחברים שהיו איתי מתחילת המועצה הזו על כביש 6. מאחר שידענו שכביש 6 הוא עובדה מוגמרת ואין אפשרות לשנות אותו וכולי והיה חוק כביש חוצה ישראל- אנחנו הצטרפנו לצוות המלווה, ישבנו שם ועמדנו על כל פסיק. לקחנו את עמוס ברנדס המתכנן שלנו והוא עמד על כל פסיק בקטע הזה שעובר באלונה, והשגנו הישגים. אתה יכול לראות שבקטע שלנו יש יותר גשרים, את המנהרה הארכנו בסביבות 120 מטר שזה המון.

נאוה גלעד : מחלף, בעלי לא סולח לי עד היום.

(מדברים יחד)

אריה שרון : אני רוצה להזכיר לך שיש החלטת מועצה בעד המחלף. העניין שהייתכנות של המחלף ירדה אחרי שביטלו את תכנון העיר עירון וטוב שביטלו אותה. התכנון היה להקים את העיר עירון צפונית ל-בא"ח גולני ליד גל-עד, ואחרי שזה ירד אז ירדה גם הייתכנות של המחלף. זה היה גם גורם בעיות בגבעת עדה, אם המחלף יהיה ברגבים אז כביש הרחוב יהיה בגבעת עדה והוא יהיה כביש רחב שיחצה את גבעת עדה לשניים ותהיה שם התנגדות עצומה.

נאוה גלעד : אבל יש לנו גם וניתקו את גבעת ניל"י מאתנו.

אריה שרון : אוקי, אז זה הדיווח שלי. טל, אתה היית איתי בכנס אז אם אתה רוצה להוסיף. טל כידן : אז היינו במפגש הזה ואני רוצה לומר כמה מילים על האסדה הזאת. בעצם הכוונה של ראשי המועצות ושל כל הארגונים שמתנגדים להקמה שלה, זה להקים את האסדה כפי שקורה בכל העולם, כאשר 95 אחוז מהאסדות הן אסדות צפות מעל פי הבאר ושם גם מבצעים את הזיקוק של הגז מהקונדנסט, ואת הקונדנסט משנעים במכליות לאן שצריך. מה שיקרה פה זה שאת הקונדנסט יביאו לבז"ן ובעצם הזיקוק עצמו יהיה פה קרוב מרחק של כ-10 קילומטר מהתושבים. אגב, תושבי אשקלון מרגישים היום את אסדת תמר שהיא מרוחקת 35 קילומטר.

ליאור בכר : מה הם מרגישים?

טל כידן : מריחים. יש ריחות של נפט וזה לא נעים להם. עכשיו שוב הפעם, כל המתנגדים לא מתנגדים ליזמים, ולגז ולקדמה בנושא הזה. אגב, אחת החלופות, אני חושב

שהחלופה התשיעית הייתה כן להקים את האסדה במרחק 120 קילומטר ואיפה החיסרון? החיסרון היה שבאמת שומרי הבית התעוררי אחר שכבר התקבלה ההחלטה. כשאנחנו היינו במאבק שלנו נגד התחנות כוח ברגבים ובמשמרות אז תפסנו את זה לפני שזה עלה להחלטה. זה היה היתרון.

ליאור בכר : אז מה קורה היום?

טל כידן : היום כבר יש חיסרון שכבר התקבלה החלטה.

ליאור בכר : אז מה עושים?

טל כידן : מה שקרה בכינוס הזה, בתחילת הכינוס האולם היה מלא מפה לפה וכל ראשי המועצות כולם ללא יוצא מן הכלל התנגד. זה אומר גם ג'סר אזרקא, דלית אלכרמל, רפיק חלבי, גם בנימינה-גבעת עדה, גם חוף כרמל,

אריה שרון : מי שחברים הם זה חוף כרמל, מגידו, זיכרון, יקנעם, פרדס חנה שנכנסה, עמק חפר, בנימינה-גבעת עדה.

טל כידן : זו קואליציה מאוד גדולה של ראשי מועצות וגם אנחנו בפנים.

אריה שרון : כידן אני אתן לך, רק רגע. בנימינה פרדס חנה וגם היישובים של מנשה שמקבלים את רוב הזיהום מתחנת הכוח.

טל כידן : לא מתנגדים לנושא של הגז עצמו. אז יש קואליציה מאוד רצינית של ראשי מועצות שאומרים באופן מאוד ברור שהם יעשו כל מאמץ, ומי שמוביל זה ראש מועצת זיכרון שאומר "אני משקיע בזה כסף", כל מועצה משקיעה בזה כסף. כרגע הוא רוצה לפעול בפן המשפטי- בג"צ, רוצה לפעול יחד עם שומרי הבית בפן המאבק הציבורי.

נאוה גלעד : זה כבר בג"צ רביעי או חמישי.

אריה שרון : אני רוצה לומר לך משהו. אם אתה זוכר אני עליתי לדבר ואני אומר לכם שבא כל הציבור שהוא מתנגד, ואני עליתי על הבמה, הבעתי את מלוא הערכתי לאנשים שעושים את העבודה הזאת, הם עושים עבודת קודש וכולי בכל מה שקשור להגנת הסביבה, את האכפתיות שלהם וכולי. אבל אמרתי להם גם "חבר'ה, אולי בעל כורכם זה לא יצליח". כי בסך הכל אנחנו רואים את הרגליים שהולכות ומוקמות ואם אנחנו לא נצליח כאן יש עוד תכניות של מתכננים. אמרתי לך על האיים המלאכותיים. ולכן צריך להיערך להמשך בצורה אולי יותר טובה. אז צעקו "זה לא יהיה" וכולי אבל חבר'ה, צריך לראות את זה

בעיניים נכוחות ובאחריות. אתה הולך ורואה את המבנה שמוקם לנו מול העיניים ואי אפשר שלא נהיה שם כדי לראות שכל ההבטחות נעשות.

טל כידן : אחת הטענות זה שכל האסדות הללו יש להם,

אריה שרון : אני מציג את הדעות לכאן ולכאן. המרחק הוא 9.7 קילומטר מחוף הים. אבל, אני רוצה להגיד לך במלוא הכנות שכשדיברו אז בין להקים את כל הטיפול בגז בחוף ולבין בים. 10 קילומטר נראה רחוק.

טל כידן : אבל זה קרוב.

אריה שרון : אני אומר לך שאז זה נראה רחוק ופתאום הם הבינו שזה קרוב. אני חושב שזו הסיבה, לדעתי, שלא נערכו מספיק כי חשבו אז "הנה, ניצחנו". זה היה בים כי גם אז הייתה מחאה ציבורית שזה יהיה בים, ואז חקרו את זה יותר וראו שגם כאן זה יכול להיות,

טל כידן : לא, אבל טכנית ה-10 קילומטר זה בגלל המדף היבשתי,

אריה שרון : כן אבל אני אומר מבחינת המחאות הם הרגישו שהייתה איזו הצלחה, לדעתי כן? אני לא חקרתי את זה לעומק את כל הצדדים.

עכשיו מה שאומרים לגבי ה-9.7 קילומטר, המתנגדים אומרים שזה קרוב מדי לחוף ולאוכלוסייה, ובמקרה של תקלה תיפגע האוכלוסייה. במקרה של חירום. לעומת זאת, אלה שבעד ההקמה במרחק הזה טוענים שכמות הקונדנסט היא קטנה כי היא תמיד מוזרמת אתה מבין? בשוטף. ולכן, אם תהיה פגיעה יהיה פחות קונדנסט כי היא מוזרמת לצינור של קצ"א. באסדה הרחוקה של ה-120 קילומטר מעל פי הבאר, במקרה של תקלה זה יהיה רחוק מהאוכלוסייה והיא לא תיפגע, אבל ההגעה לשם והטיפול בים סוער וכולי היא תהיה קשה, ייקח יותר זמן ותוך שבעה ימים הזיהום גם יגיע לחוף. אז יש דעות לכאן ולכאן. יש את המצדדים ויש כמובן את השוללים.

טל כידן : אז בעצם ההצעה שלי למועצה זה שנהיה שותפים מלאים בקואליציה של הרשויות ושל המועצות, ושניתן את חלקנו במאבק הזה שמוביל אותו זיו דשא.

נאוה גלעד : מה זה אומר "חלקנו"? בהפגנות? בכסף? במה?

טל כידן : כל מה שהקואליציה הזאת תחליט. יש כינוסים שלה.

(מדברים יחד)

אריה שרון : ההחלטות הן מתקבלות שם, המועצות שהן הסובלות והקרובות יותר הן באמת היותר דומיננטיות. אני אומר לך שוב, אני נכנסתי לפורום, אני מדווח לכם על הפורום וברגע שתהיה מחאה ציבורית אנחנו גם נודיע. אז זה היה הדיווח.

נאוה גלעד : רק רציתי לעדכן את חברי המליאה בתפקידי בהתנדבות כיועצת לקידום מעמד האישה. אנחנו לקראת אירועי חודש האישה הבינלאומי. התאריך הנקוב הוא ה-8.3 אבל אנחנו פורשים תכניות לחודש ימים. במסגרת שיתופי הפעולה שאנחנו מקדמים עכשיו עם מועצת גבעת עדה-בנימינה אנחנו נצא עם אירועים משותפים. זה גם יקל עלינו, זה גם יאפשר להם להרחיב את כמות האנשים. זה משמח אותי ומשמח אותי לבשר לכם. זה שזה אירועי יום האישה זה לא אומר שחברי המועצה הגבריים,

טל כידן : מה התאריך?

נאוה גלעד : זה לכמה תאריכים, אנחנו נפרסם את כל התכניות.

אריה שרון : אנחנו נשמח להגיע.

נאוה גלעד : אני אשמח שתושבי אלונה ישתתפו באירועים האלה.

אריה שרון : נאוה תודה רבה. תודה רבה לכולכם שבאתם, אני מאוד מודה לכם ואתם מוזמנים לדבר איתי על כל נושא בשוטף. דלתי פתוחה, הטלפון פתוח וכולי.

סיום הקלטה